

HISTÒRIES COLOMENQUES

45 anys de lluita Eurostil**Chema Corral***Historiador*

Es compleix ara el 45è aniversari d'una de les lluites més emblemàtiques del moviment obrer a la nostra ciutat, la de les treballadores de l'empresa del tèxtil Eurostil. Vivíem la transició de la dictadura al nou règim de 1978 i el moviment popular colomenc estava immers en el procés participatiu del Pla Popular. Dos dies després de les eleccions del 15 de juny, la direcció no abona la setmanada i tanca l'empresa com a resposta a la negativa de les treballadores a acceptar una regulació de plantilla. La decisió de les 287 treballadores d'Eurostil va ser tancar-se a la fàbrica i no deixar sortir als directius fins que la policia els va rescatar el dilluns.

Van ser sis mesos en defensa dels seus llocs de treball i contra el tancament

patronal, van ser sis mesos, de juny a desembre de 1977, ocupant la fàbrica situada a l'avinguda de Santa Coloma. No existia implantació de sindicats ni de partits polítics, però allò realment innovador va ser que van impulsar l'autogestió de l'empresa confeccionant peces de vestir aprofitant els estocs que hi havia i les teles que podien comprar; després les venien directament al públic. La fàbrica rutllava mitjançant una comissió elegida per l'assemblea, que era l'òrgan de deliberació i de prendre decisions en l'extensió del conflicte cap enfora i l'autogestió cap endintre.

Segons passen els mesos, augmenten les dificultats per mantenir l'ajuda de la solidaritat externa, arriba el cansament i una part de les treballadores pensava que ja no es podia anar més enllà i que calia negociar les indemnitzacions.

L'altra part volia continuar aquesta experiència, ja que encara tenien material per a confeccionar peces de vestir. Al final, les darreres 170 dones que continuaven l'autogestió van desistir, el desembre de 1977, després d'una lluita persistent per un lloc de treball i contra l'acomiadament lliure.

El conflicte va finalitzar amb una indemnització de dues mensualitats per any treballat i l'assegurança d'atur.

La raó principal de què l'experiència d'Eurostil no hagués perdurat en el temps va ser el boicot de la patronal, que no va facilitar el subministrament de material i la distribució pels circuits comercials; no podien permetre que una fàbrica funcionés sense propietaris, perquè això era un exemple per a la resta de treballadors.

Per desenvolupar l'autogestió, a l'any 1977 i ara, és necessari un canvi en el sistema econòmic i substituir els dogmes capitalistes per la planificació democràtica de l'economia. ♦